

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מוחלפת השיטה	ואמר רבי יוחנן:			!	■						קב.
ומאי קושיא? דילמא שני ליה לר"מ בין טבול יום לשאר טומאות?				ז							קב.
אחד טבול יום ואחד שאר טומאות	תניא, רבי:			!	■						קב.
ודילמא: לרבי לא שני ליה, ולר' מאיר שני ליה?				ז							קב.
לדברי רבי מוחלפת השיטה.	רבי יאשיה, הכי אמר ר' יוחנן:			!							קב.
ביש יד לטומאה ואין יד להכשר קמיפלגי	רבא:					!					קב.
יש יד לטומאה ואין יד להכשר	מר סבר: [רבי שמעון]			!	■	◆					קב.
יש יד לטומאה ולהכשר	ומר סבר: [רבי מאיר]			!	■	◆					קב.
בהכשר קודם מחשבה קמיפלגי	רב פפא:					!					קב.
חלב שחוטא בכפרים - צריך מחשבה ואין צריך הכשר, שכבר הוכשר בשחיטה	דתנן, אמר רבי יהודה: כך היה רבי עקיבא שונה:					!	■				קב.
למדתנו רבינו, עולשין שלקטן והדיחן לבהמה ונמלך עליהן לאדם - צריכות הכשר שני	אמרתיו לפניו: [רבי יהודה]					!	■				קב.
וחזר רבי עקיבא להיות שונה כרבי יהודה	[רבי עקיבא]					!	■				קב.
מר סבר לה כמעיקרא	[רבי מאיר]	◆	■			!					קב.
ומר סבר לה כחזרה.	[רבי שמעון]	◆	■			!					קב.
בנתקנז הדם בין סימן לסימן קמיפלגי	רב אחא בריה דרב איקא:					!					קב.
ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף, והאי דם שחיטה הוא	מר סבר: [רבי מאיר]					!	■	◆			קב.
אינה לשחיטה אלא לסוף, והאי דם מכה הוא.	ומר סבר: [רבי שמעון]					!	■	◆			קב.
בשחיטה מכשרת ולא דם קמיפלגי.	רב אשי					!					קב.
בהמה בחייה, מהו שתעשה יד לאבר?	בעי רבה:					^					קב.
תיקו.									■		קב.
הרי אמרו קישות שנטעה בעציץ, והגדילה ויצאת חוץ לעציץ - טהורה	אביי: [הרי אמרו]								■		קב.
וכי מה טיבה לטהר? אלא הטמא בטומאתו, וטהור בטהרתו	רבי שמעון:								■		קב.
מהו שתעשה יד לחברתה?	בעי אביי:					^					קב.
תיקו.									■		קב.
המשתחוה לחצי דלעת - אסרה	רבי ירמיה, הרי אמרו:								■		קב.
מהו שתעשה יד לחברתה?	בעי ר' ירמיה:					^					קב:
תיקו.									■		קב:
יחור של תאנה שנפשח ומעורה בקליפתה - ר' יהודה מטהר	רב פפא, הרי אמרו: [רבי יהודה]								■		קב:
אם יכול לחיות - טהור, ואם לאו - טמא	חכמים:								■		קב:
מהו שיעשה יד לחבירו?	בעי רב פפא:					^					קב:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תיקו.												קבח:
אבן שבזית, כשהוא חולץ - חולץ את כולה, וכשהוא נותץ - נותץ את שלו ומניח את של חבירו	רבי זירא, הרי אמרו:											קבח:
מהו שתעשה יד לחברתה?	בעי רבי זירא:											קבח:
תיקו.												קבח:
מתה בהמה.												קבח:
מאי איכא בין אבר מן החי לאבר של הנבלה?												קבח:
איכא בינייהו: בשר הפורש ממנו מאבר בהמה, דאילו בשר הפורש מאבר מן החי - לא מטמא, מאבר מן הנבלה - מטמא.												קבח:
אבר מן החי דמטמא, מאי קרא?												קבח:
(ויקרא י"א) וכי ימות מן הבהמה	רב יהודה אמר רב:											קבח:
והאי מיבעי ליה לכאידך דרב יהודה אמר רב												קבח:
וכי ימות מן הבהמה - מקצת בהמה מטמאה ומקצת בהמה אינה מטמאה, ואיזו זו - זו טרפה ששחטק	דאמר רב יהודה אמר רב, ואמרי לה במתניתא											קבח:
אם כן, לכתוב רחמנא מבהמה, מאי מן הבהמה - ש"מ תרתי												קבח:
אי הכי, אפילו בשר נמץ												קבח:
לא ס"ד												קבח:
יכול יהא בשר הפורש מן החי טמא? ת"ל: וכי ימות מן הבהמה מה מיתה - שאינה עושה חליפין, אף כל - שאינו עושה חליפין, דברי ר' יוסי הגלילי	דתניא: [רבי יוסי הגלילי]											קבח:
בהמה, מה בהמה - גידים ועצמות, אף כל - גידים ועצמות	רבי עקיבא:											קבח:
בהמה, מה בהמה - בשר גידים ועצמות, אף כל - בשר גידים ועצמות.	רבי:											קבח:
מאי איכא בין רבי לר"ע?												קבח:
איכא בינייהו: ארכובה,												קבח:
בין ר"ע לר' יוסי הגלילי מאי איכא בינייהו?												קבח:
כוליא וניב שפתים איכא בינייהו.	רב פפא:											קבח:
תניא נמי גבי שרצים כהאי גוונא:												קבח:
יכול בשר הפורש מן השרצים יהא טמא? ת"ל: (ויקרא י"א) במותם מה מיתה - שאינה עושה חליפין, אף כל - שאינה עושה חליפין דברי רבי יוסי הגלילי	[תניא, רבי יוסי הגלילי]											קבח:
שרץ, מה שרץ - גידים ועצמות אף כל - גידים ועצמות	רבי עקיבא:											קבח:
שרץ, מה שרץ - בשר גידים ועצמות, אף כל - בשר גידים ועצמות	רבי:											קבח:
בין רבי לר"ע - איכא בינייהו ארכובה, בין ר"ע לר' יוסי הגלילי מאי איכא בינייהו?												קבח:
כוליא וניב שפתים איכא בינייהו.	רב פפא:											קבח:
וצריכא, דאי אשמעינן בהמה, היינו טעמא דלא מטמא מחיים - משום דלא מטמא ככעדשה, אבל שרץ דמטמא ככעדשה, אימא לטמא מחיים ואי אשמעינן שרץ, משום דלא מטמא במשא לא מטמא מחיים, אבל בהמה דמטמא במשא, אימא לטמא מחיים, צריכא.												קבח:
החותר כזית בשר מאבר מן החי, חתכו ואח"כ חישב עליו - טהור, חישב עליו ואח"כ חתכו - טמא	ת"ר:											קבח:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ■ קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
--	---

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
רבי אסי לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי זירא														○	קבח:
א"ל: מאי אמור בבי מדרשא?	[רבי אסי]													○	קבח:
א"ל: מאי קשיא לך?	[רבי זירא]													○	קבח:
אמר ליה: דקתני חישוב ואח"כ חתכו "טמא טומאת בית הסתרים היא, וטומאת בית הסתרים לא מטמא	[רבי אסי]													◇	קבח: